

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1500

гр. София, 22.02.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в закрито заседание на 22.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

като разгледа дело номер **10987** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК.

С Решение № 152/11.01.2022 г. по адм. дело № 10987/2020 г. по описа на АССГ, III отделение, 36 състав, съдът е отхвърлил жалбата на Х. Е. Г., с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], [жилищен адрес]0, чрез адв. С. С., в качеството на пълномощник, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220319000520-091-001 от 14.07.2020г., в частта за установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 1 447 507, 39лв. и лихва за забава в размер на 319 333,19лв. за данъчен период 2017год., потвърден с Решение № 1482/25.09.2020 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С..

По делото е постъпила молба от процесуалния представител на ответника, с която се иска да бъде допълнено постановеното решение, като на ответника бъдат присъдени разноски в производството.

От процесуалния представител на жалбоподателя е постъпило становище по молбата, в което се иска същата да бъде оставена без уважение, като неоснователна. Според процесуалния представител на жалбоподателя, юрисконсултското възнаграждение следва да бъде присъдено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК по реда на ЗПП. Алтернативно, в случай че бъде приложена разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК, са изложени аргументи, че претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение е прекомерно и не съответства на фактическата и правна сложност на делото.

Съдът намира, че искането е допустимо по чл. 248, ал. 1 ГПК - като подадено в срок и от надлежна страна. Разгледано по същество е и основателно.

Искането за присъждане на разноски в полза на ответника е своевременно заявено в съдебното заседание, в което делото е обявено за решаване. Материалният интерес по делото е 1 766 840,58 лв., поради което и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, вр. с чл. 8, ал. 1, т. 6 от Наредба № 1/2004год. на ответника следва да бъде присъдено

юрисконсултско възнаграждение, в размер на 14 830,52 лв.

Неоснователно е направеното в депозираното писмено становище възражение, че при определяне на юрисконсултското възнаграждение не следва да бъде прилагана разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК. Настоящото производство е по реда на ДОПК, който е специален закон, поради което в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК.

Неоснователно е възражението за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение. Същото е в минимален размер, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 6 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и съответства на фактическата и правна сложност на делото, по което са проведени и две открити съдебни заседания.

Водим от горното, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПЪЛВА Решение № 152/11.01.2022 г. по адм. дело № 10987/2020 г. по описа на АССГ, III отделение, 36 състав, като:

ОСЪЖДА Х. Е. Г., с ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция : [населено място], [улица], [жилищен адрес]0, да заплати на Национална агенция по приходите -С. сумата от 14 830,52 лв. /четиринадесет хиляди осемстотин и тридесет лева и петдесет и две стотинки/, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Определението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС.

СЪДИЯ: